

HISTORIOGRAFIA.

Titus Livi.

Titus Livi (Patavium, 59 aC – Roma, 17 dC). Fou l'historiador del règim d'August i el renovador de l'annalística.

Escriví una monumental obra històrica, *Ab urbe condita* (*Des de la fundació de la ciutat*), on narrava en 142 llibres la història de Roma, des de fundació de la ciutat fins al principat d'August. Aquests 142 llibres es dividiren en grups de deu, anomenats dècades, de les quals es conserven només la primera, la tercera i la quarta i la meitat de la cinquena.

Livi critica la corrupció i defensa la tornada als valors de l'antiga Roma que propugnava August (el bon romà ha d'ésser treballador, heroic, constant, amant de la tradició i respectuós amb els déus). Usa els mètodes de l'annalística tradicional, estructurant la narració any per any i introduint parèntesis dramàtics, discursos... per tal d'animar el relat. El seu mètode historiogràfic presenta poca crítica envers les fonts que usa, es despreocupa per examinar l'exactitud de les dades i, com a conseqüència, apareixen contradiccions i mal entesos.

Tot i la intenció d'escriure una obra històrica, el fet d'iniciar-la amb la fundació mítica de Roma fa que es barregin història i llegenda.

La intervenció de les dones sabines, Jacques-Louis David, 1799

Ròmul i Rem eren els fills del déu Mart i de la vestal Rea Sílvia, filla del rei Numítor. El seu oncle Amulí es va apoderar del tron i va matar tots els descendents virils del seu germà Numítor i va fer vestal a Rea per tal d'evitar que tingués descendents. No obstant això, Mart va enamorar-se de la noia, s'uní a ella i donà a llum bessons: Ròmul i Rem. Amulí va condemnar els infants a ser llançats al riu Tiber, però aquests foren recollits per una lloba que els va alletar. D'adults, varen decidir fundar una nova ciutat. No aconseguint destriar qui dels dos donaria el nom a la ciutat, es van remetre als auguris. Rem va ser el primer a veure sis voltors volar al cel. Just després, Ròmul en veu dotze. Rem tenia per tant la primacia, mentre que Ròmul en veié més. Finalment, Ròmul fou el designat. Mentre Ròmul traçava el *pomaerium*, solc sagrat delimitant la ciutat, el seu germà, per burlar-se de la feblesa de la nova ciutat, fa un pas dins d'aquesta muralla simbòlica i Ròmul el mata pensant en la dita *Insociabile regnum* («El poder no es reparteix»). Segons la llegenda, Ròmul va fundar Roma el 21 d'abril del 753 aC.

Inicialment, Roma estava mancada de dones ja que els primers pobladors eren fugitius, lladres, estrangers... Per a resoldre el problema, Ròmul decidí organitzar uns jocs i convidar tots els pobles veïns. Només hi anaren els sabins. Quan tots estaven capficats en l'espectacle, Ròmul i els seus homes raptaren les dones dels seus convidats, les sabines i iniciaren així la guerra amb ells. Foren les pròpies sabines, qui cansades de veure lluitar tots els seus familiars: pares o germans sabins i marits o fills romans, els demanaren firmar la pau i viure en harmonia.